

Остання зваба Бандераса

Антоніо Бандерас, істинний кумир жінок. Дев'ять років як одружений з іспанською актрисою, присягнув собі, що залишиться їй вірним. Тепер однак піддався Мелані Гріффіт. Чому?

Антоніо незвично скромний. Пристрасть, яку збуджує, приписує не своєму талантові, який черговий раз викликав захоплення у фільмах "Убивці" і "Desperado", а зв'язкові з Мелані Гріффіт. У холі люксового готелю в Лос-Анджелесі, куди приїхав на прем'єру "Десперадо", жіноча частина персоналу була помітно схвильована. Бандерас не міг стримати усміху. В цьому самому місці, за кілька місяців перед тим, промайнув непоміченим у тіні Тома Круза і Бреда Пітта, його партнерів у "Інтерв'ю з вампіром". Що змінилося?

"Мав щастя зіграти у багатьох фільмах, які стали поміченими, - признається він. - Наприклад, у "Філадельфії" поруч з Томом Хенксом. Але я не ідіот і усвідомлюю, що хвиля зацікавлення моєю особою має небагато спільного з кіно".

Мелані Гріффіт пережила триста двадцять п'ять розлуку зі своїм чоловіком, Доном Джонсоном. Проте публічно вперше з'явилася з іншим чоловіком. Щаслива і дуже закохана у прекрасного Антоніо.

На межі нервового зриву.

Антоніо Бандерас народився 1960 року в Маладзі. Недалеко від того місця, як любить він уточнювати, де з'явився на світ Пікассо. Зачарований театром, на прикрийсць сім'ї, в тринадцять років вступив до Національної Школи Драматичного Мистецтва у Маладзі. "В ті роки, - згадує він, - я взагалі не думав про кіно. Ніхто, зрештою, не думав. Панувала диктатура Франко. Кіно контролювалося урядом. Кожний проект слід було подавати Міністерству культури, яке давало дозвіл. Або ні... І то воно продукувало фільм".

1980 року Антоніо переїхав до Мадрида. Початок був важкий. Вісімнадцять місяців без роботи. Врешті запросили його до Національного театру. А потім у його житті з'явився Альмодовар, тоді ще зовсім невідомий режисер. "За ним закріпилася репутація шаленого андеграундного реалізатора, який не підлягає жодним правилам. Він запропонував мені роль у своєму фільмі. Попередив, що без винагороди. Я погодився негайно. Фільм так і не був закінчений через брак коштів, але мені вдалося зблиснути".

Міжнародний розголос приніс Бандерасові поставлений 1989 року черговий фільм Альмодовара "Жінки на грані нервового зриву", номінований на Оскара. Власне, тоді він вперше побував у США. "Був заскочений і огорошений. Найбільше враження на мене справило те, що я у залі з усіма акторами, яких знав з екрану. Ніколи не міг навіть уявити, що одного дня мені випаде до них наблизитись".

Далі події розвивалися за класичним взірцем. Бандераса помітив американський продюсер і запропонував одну з головних ролей у фільмі "The Mambo Kings". Кінопроби Антоніо зарахували "фонетичні". Оскільки не говорив ні слова англійською, вивчив свій текст напам'ять. Не розумів навіть значення слів, які вимовляв! Дістав проте ту роль, оскільки потрібне було поверхове амплуа італійського коханця.

"Часто чую питання, чи вважаю себе новим Рудольфо Валентино і як почуваю себе як символ сексу. Отож я цілком впевнений, що не Рудольфо, натомість на приклеїну мені етикетку символу чоловічого сексу не маю ніякого впливу. Стараюсь про це не думати. Був би кінченим кретином, якби

намагався використати ту славу. Як доводив у двадцяти трьох фільмах, що не є просто хлопцем з гарним личком".

Можливо. Але Антоніо мусить погодитися з фактом, що жінки закохуються в нього перш, ніж відкриють його як гарного актора.

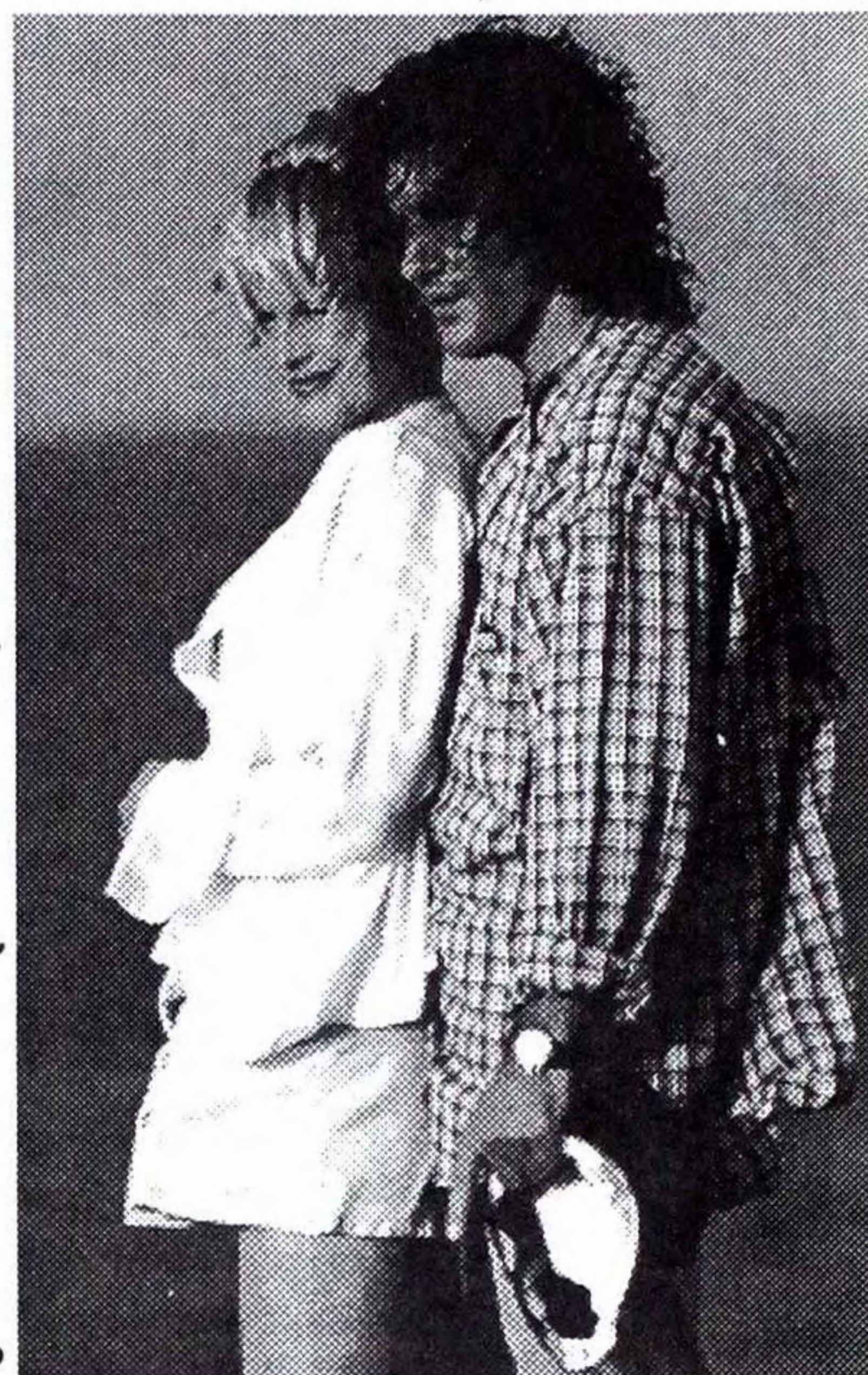
Як вибух бомби.

Мелані й Антоніо зустрілися під час зйомок фільму "Too Much". Почуття впало на них, як грім серед ясного неба. Антоніо одружений (як вважав, щасливо) уже дев'ять років з іспанською актрисою Анною Лезою. "Спершу приписував наше взаємне зачарування тим, що таке часто трапляється між акторами, які грають закоханих. Важко тоді втримати дистанцію і справді не покохати своєї партнерки. Як правило, це не має дальшого розвитку. Того разу, після закінчення зйомок, ми обоє збагнули, що справді дуже закохалися. Я зробив усе, щоб Мелані була щасливою. Мене це дуже турбує, бо знаю, що життя її не було легким. Не хочу говорити про розлучення з Анною. Те всім завдасть болю. Наша любов з Мелані чудова. Її інтенсивність і раптовість була, як бомба, кинута на наші два світи. Надто багато людей це терпіло і далі терпить. Думаю насамперед про дітей Мелані".

Про їхню історію писали всі газети. У США буря в засобах масової інформації триває. Подейкують, що Мелані чекає дитину від свого коханця. Кажуть, що законна дружина Антоніо хотіла залагодити справу миром, але змінила думку. Найняла американського адвоката, відомого своєю чіткою співпрацею із мас медіа і значними сумами, "виторгованими" під час розлучень для своїх клієнтів.

Тим часом закоханий Антоніо, далекий від цього гармидеру, обговорює з Альмодоваром проект наступного фільму. Вечорами слухає з Мелані оперні арії. Опера - його справжня пристрасть. "Усе віддав би, аби стати співаком. Я щасливий з того, що роблю зараз, але спів в опері..."

Замовкає на кілька хвилин з легким усміхом на лиці й відсутнім поглядом. Не сумніваюсь, чує увертюру своєї улюбленої опери "Дон Жуан".

Антоніо Бандерас і Мелані Гріффіт.

Саша Рейнс
Elle, січень, 1996.
Переклад з польської.